

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918203587
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6918203587.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v spore žalobcu: A. L., narodený XX.XX.XXXX, bytom Z. XX, J., právne zastúpený: JUDr. Ján Čipka, advokát, so sídlom Partizánska 197, Hnúšťa proti žalovanému: Z. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, právne zastúpený: Mgr. Štefan Slovák, advokát, so sídlom Mostná 46, Nitra, o zaplatenie 5 568,63 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 16C/15/2019-128 zo dňa 30. októbra 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietajúceho výroku týkajúcej sa zaplatenia sumy 2.563,20 Eur (s úrokom z omeškania) a v časti výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec v týchto častiach v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 11.09.2018 doručenu Okresnému súdu Rimavská Sobota požadpval zaplatenie sumy 5 568,63 eura titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný bol prevádzkovateľ Energy Music Clubu v Tisovci a on mu poskytoval pomoc pri zabezpečovaní záležitostí súvisiacich so zariadením, otvorením a následným prevádzkovaním podniku s príslubom relevantnej budúcej spolupráce pri fungovaní a riadení podniku. Žalovaný sa jednostranne rozhodol ukončiť prevádzkovanie a podnik zavrel, bez realizácie prisľúbenej spolupráce. V rámci prípravy a fungovania podniku on za žalovaného uhradil viaceré platby súvisiace s prevádzkovaním. Dňa 15.02.2017 uhradil faktúry za alkohol vo výške 1 747,95 eura a zároveň uhradil finančné prostriedky na kúpu sedačiek vo výške 2 513,20 eura. Sedačky si žalovaný po uzavretí podniku vzal a kúpnu cenu neuhradil. Ďalšie náklady súviseli s prerobením priestorov a znášal ich namiesto žalovaného a to vo výške 711,64 eura. Okrem toho vyplatil odmenu za prácu fyzických osôb pre p. G. sumu 133,50 eura a p. K. sumu 82,50 eura a sumu 50,00 eur za pripojenie elektrickej energie. Uhradil aj nákup tovaru následne ponúkaného v podniku v celkovej výške 329,84 eura. Žalovaného viackrát vyzýval na úhradu vyššie uvedených nárokov, no nepodarilo sa mu vec zmierlivo vyriešiť. Na preukázanie svojich tvrdení predložil mimosúdnu komunikáciu strán sporu, pokladničné bloky, potvrdenia o prevzatí peňazí, faktúry, výpisy z účtu a čestné prehlásenie.

2. Žalovaný pri svojom prvom úkone vzniesol námietku miestnej príslušnosti a vec bola postúpená Okresnému súdu Nitra. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že zo žalobcom predložených dokladov, resp. vyjadrení jeho právneho zástupcu v pokusoch o mimosúdne doriešenie vyplýva, že žalobca mal poskytnúť žalovanému finančné prostriedky titulom pôžičky na kúpu hnutelných vecí do ich spoločného podnikania. Spoločným zámerom strán malo byť spoločné podnikanie, ktorému mal predchádzať ich spoločný podnikateľský zámer. Žalovaný si nie je vedomý toho, že by sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, pričom ani z predložených dokladov táto skutočnosť nijako nevyplýva. Žalobca ani nepreukázal, že mal žalovanému poskytnúť pôžičku v akejkoľvek sume.

3. Žalobca s vyjadrením žalovaného nesúhlasil, na žalobe zotrval. V žalobe dostatočným spôsobom hmotnoprávne odôvodnil svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný sa obohatil, lebo za neho plnil, čo podľa práva mal plniť sám. Žalovaný v rámci mimosúdnej komunikácie uznal náklady, ktoré za neho uhradil a sám navrhol spôsob vysporiadania, no nie je mu známy dôvod prečo k vyrovnaniu nedošlo.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 06.05.2019 uviedol, že spoločným zámerom strán bolo spoločné podnikanie a žalobca podľa jeho tvrdení mal byť „tichým spoločníkom“ a spoločne so žalovaným mali v spoločnom podnikaní rovnakým dielom podieľať sa jednak na ziskoch, ale aj na stratách zo spoločného podnikania a tento fakt žalobca zamlčuje. Žalovaný si nie je vedomý toho, že by sa na úkon žalobcu bezdôvodne obohatil.

5. Súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavili strany sporu so svojimi právnymi zástupcami. Právny zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe a svojich vyjadreniach. Nad rámec uviedol, že popiera tvrdenie žalovaného, že by sa malo jednať o spoločné podnikanie, pretože na takéto tvrdenie a záver neexistuje žiadny hmotnoprávny základ. Je pravda, že žalobca bol zo strany žalovaného v čase poskytnutia finančných prostriedkov uvedený do prísľubu spoločného podnikania potom, ako bude prevádzka žalovaného prevádzkovaná, peňažné prostriedky mali byť podľa tvrdení žalovaného následne ako vklad žalobcu do rôznych foriem podnikania, k čomu však nedošlo.

6. Právny zástupca žalovaného rovnako zotrval na svojich dovtedajších vyjadreniach a nad rámec uvedeného uviedol, že vynaložil vyššie vklady, či už osobné alebo finančné ako žalobca. Zároveň vzniesol námietku premlčania k úhrade za sedačky, ktorá vyplýva z faktúry č. 17129 a tiež k nároku vyplývajúcejmu z pokladničného bloku vystavenom A. D. dňa 11.08.2016 na sumu 79,50 eura. Právny zástupca žalobcu k námietke premlčania uviedol, že subjektívnu lehotu pre uplatnenie nároku je potrebné počítať od uzatvorenia prevádzky klubu v J. zo strany žalovaného v júni 2017. Na pojednávaní ako dôkaz predložil návrh na zastavenie trestného stíhania zo dňa 28.03.2018, ktorý má preukazovať jeho tvrdenia o tichom spoločenstve.

7. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie vo veci takto rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1 747,95 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1 747,95 eura od 01.11.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.

III. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva náhrada trov konania v rozsahu 37,22 %.

8. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovný:

9. Z výpisu zo živnostenského registra vyplýva, že žalovaný podnikal od 09.0.2000 do 08.07.2017 v rôznych predmetoch podnikania. Žalobca je invalidným dôchodcom s výškou dôchodku 430,00 eur mesačne.

10. Z mimosúdnej komunikácie vyplýva, že žalobca v októbri 2017 vyzval žalovaného na zaplatenie sumy 6 875,63 eura keďže jednostranným rozhodnutím žalovaného bez možnosti žalobcu sa podieľať na prípadných príjmoch z prevádzky klubu odpadol právny dôvod, pre ktorý finančné prostriedky poskytol, preto žiadal ich vrátenie či už titulom pôžičky alebo vydania obohatenia. Žalovaný reagoval vyjadrením zo dňa 07.11.2017, že nikdy so žalobcom neuzatvoril pôžičku ani neprevzal finančnú hotovosť. Všetky platby v hotovosti hradil sám. Je ochotný zaplatiť sumu, ktorú vie žalobca preukázateľne dokázať, že zaplatil. V podaní Pokus o zmier zo dňa 18.01.2018 žalovaný uviedol, že si je vedomý že žalobca zaplatil zo svojho účtu sumu 2 313,20 eura za sedačku a aj toho, že zo svojho zaplatil sumu 50,00 eur za pripojenie k dodávke elektrickej energie. Žalovaný zároveň navrhol viacero spôsobom vzájomného vyrovnania. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.05.2018 uviedol, že si je vedomý, že zo strany žalobcu došlo k platbe za sedačky v sume 2 513,116 eura a sumy 50,00 eur za pripojenie klubu k dodávke elektriny, no tieto platby neboli preukázané relevantnými dokladmi. Navrhol, že mu túto sumu vyplatí v 12. mesačných splátkach. Žalobca reagoval podaním zo dňa 31.05.2018 a navrhol, aby bol pripravený návrh dohody o urovaní v zmysle bodu 2 podania z 18.01.2018.

11. Z predložených pokladničných dokladov vyplývajú platby v rôznych sumách za rôzny tovar a to: tovar od spoločnosti Pivovary Topvar, a.s. vo výške 329,84 eura, Mgr. Grigorij Šamin - BAU TRADE celkom vo výške 361,38 eura (čl. 16, čl. 20), O. I. celkom vo výške 14,40 eura (čl. 16), VALEO s.r.o vo výške 2,00 eur (čl. 16), BAUKI s.r.o. vo výške 40,70 eura (čl. 16), A. D. celkom vo výške 183,85 eura (čl. 16,17,18,19), J. I. celkom vo výške 89,81 eura (čl. 16,17,18,19,20), A. A. vo výške 5,10 eura (čl. 17), Z. D. celkom vo výške 59,40eura (čl. 18 , čl. 20).

12. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na skutkový stav veci, citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 100 ods. 1 a 2, a § 517 ods. 2), citované ustanovenie § 3 ods. 1 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z. a citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z. - CSP - § 255 ods. 1 a 2, § 257 a § 262 ods. 1 a 2), odôvodnil nasledovne:

13. Na základe vykonaného dokazovania, najmä listinnými dôkazmi dospel súd k záveru, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 4 261,15 eura. Z faktúry č. 17129 (čl. 21) je zrejmé, že spoločnosť VV MIX , s.r.o., žalovanému ako odberateľovi fakturovala sumu 1 256,60 eura za kúpu tovaru - kreslo club Trio V4 a kreslo club Duo a z predloženého výpisu z účtu žalobcu (čl. 22) má súd za preukázané, že táto suma bola uhradená z účtu žalobcu na účet uvedený vo faktúre č. 17129 nasledujúci deň po vystavení faktúry, t.j. 12.08.2016. Rovnako tiež vyplýva, že faktúra č. 170800001 (čl. 21) bola vystavená dňa 01.08.2016 na žalovaného ako odberateľa za kúpu tovaru - kreslo club Duo a Trio vo výške 1 256,60 eura a túto sumu podľa výpisu z účtu žalobcu (čl. 23) uhradil na účet spoločnosti dňa 02.08.2016 rovnako žalobca. Z čestného prehlásenia, ktorého obsah žalovaný nespochybnil nesporne vyplýva, že žalobca uhradil v hotovosti sumu 1 502,58 eura za tovar podľa faktúry č. OFD20/17200153 a sumu 245,37 eura za tovar podľa dodacieho listu č. DDT30/7300153 , ktoré boli vystavené na meno žalovaného spoločnosťou St. Nicolaus DIRECT, s.r.o. V konaní nebol preukázaný žiadny právny dôvod na plnenie zo strany žalobcu za žalovaného a tento tu podľa názoru súdu nebol od počiatku. Spoločný podnikateľský zámer strán sporu, resp. dohoda o spoločnom podnikaní nebola v konaní žalovaným preukázaná, žalobca takúto dohodu výslovne poprel. Takisto nebolo preukázané, že žalobca bol tichým spoločníkom v Energy Music Clube Tisovec a takýto záver nie je možné vyvodiť ani zo žalobcom na pojednávaní predloženého listinného dôkazu - návrh na zastavenie trestného stíhania, z ktorého síce vyplýva , že žalobca v trestnom konaní uviedol, že je tichým spoločníkom, no existencia zmluvy o tichom spoločenstve nebola dokázaná a v zmysle § 673 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. z. Obchodného zákonníka musí mať písomnú formu, inak je neplatná, takže len ústna dohoda nepostačuje a takáto (ústna dohoda) by zakladala vznik bezdôvodného obohatenia. Súd má tiež za to, že ani „ prísľub relevantnej budúcej spolupráce, resp. budúce založenie spoločnosti“ nezakladá právny dôvod na plnenie žalobcu . Z uvedeného je potom zrejmé, že vyššie uvedené plnenie, ktoré žalobca za žalovaného preukázateľne uhradil je plnením bez právneho dôvodu, dôvod na plnenie tu nebol od samotného počiatku a na strane žalovaného tak plnením žalobcu vzniklo bezdôvodné obohatenie. Neexistencia právneho dôvodu od začiatku znamená, že vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť a zároveň právo na poskytnuté plnenie.

14. Je bez právneho významu námietka žalovaného, že žalovaný bol na faktúrach (pozn. súdu iba na faktúre čl. 25, dodacom liste čl. 24) označený ako fyzická osoba podnikateľ, jeho pasívna vecná legitímácie je daná. Majetok fyzickej osoby treba ponímať ako jeden celok, z hľadiska práva ho nemožno kúskovať na občana a podnikateľa a je tak bez právneho významu, či je v danom prípade označený len ako fyzická osoba alebo ako fyzická osoba podnikateľ. Ďalej žalovaný v rámci svojej obrany na pojednávaní vo vzťahu k sume obsiahnutej v čestnom prehlásení (čl. 22) tvrdil, že túto sumu žalobcovi uhradil , no svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal a teda neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia.

15. Vo vzťahu k ostatným predloženým listinným dôkazom a žalobcom uplatňovanej sume vo výške 1 307,48 eura súd uvádza, že žalobca jednoznačne nepreukázal, že išlo o plnenia, ktoré by boli ním uhradené bez právneho dôvodu za žalovaného. Z predložených pokladničných blokov vyplýva len aký tovar bol zakúpený a jeho kúpna cena, nie je zrejmé na čo bol materiál použitý a kým bol uhradený. Kým boli peňažné prostriedky uhradené nevyplyva ani z predložených potvrdení o prevzatí financií (čl. 15), ktoré ako tvrdil vyplatil žalobca, čo však z predložených dokladov nevyplyva. Vo vzťahu k

preukázaniu tejto skutočnosti žalobca navrhoval vykonať výsluch svedkov, no na pojednávaní od ich vykonania upustil. Žalobca nepreukázal ani uhradenie sumy 50,00 eur za pripojenie elektrickej energie , keď nie je možné vyjadrenie žalovaného v písomnom podaní zo dňa 14.05.2018 považovať za uznanie dlhu, keďže toto nespĺňa zákonného požiadavky na uznávací prejav v zmysle § 558 OZ a iné dôkazy žalobca nepredložil ani neoznačil. Žalobca tak v tejto časti neunesol dôkazné bremeno , preto žalobe v tejto časti nebolo možné vyhovieť.

16. Na pojednávaní žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k úhrade peňažných prostriedkov za sedačky a tiež k nároku vyplývajúcejmu z pokladničného bloku vystavenom A. D. dňa 11.08.2016 na sumu 79,50 eura. Keďže nárok na uplatnenú sumu vo výške 79,50 eura uplatnenej na základe pokladničného bloku vystavenom A. D. dňa 11.08.2016 nemá súd na základe vyššie uvedených skutočností za preukázaný námietku posudzoval len vo vzťahu k úhrade sumy vyplývajúcej z faktúry č. 17129. Medzi stranami sporu bol sporný začiatok plynutia premlčacej doby, keď právny zástupca žalobcu považoval za začiatok jej plynutia uzatvorenie prevádzky klubu v J. zo strany žalovaného v júni 2017 a právny zástupca žalovaného deň, kedy boli finančné prostriedky žalobcom uhradené. Súd má za to, že v danom prípade je potrebné posudzovať začiatok plynutia premlčacej doby odo dňa, kedy boli peňažné prostriedky žalobcom uhradené a to vzhľadom na vyššie uvedené závery súdu, že právny dôvod na plnenie zo strany žalobcu nebol daný od počiatku a týmto nebol ani prísľub budúcej spolupráce a oprávnenému (žalobcovi) začala subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúť momentom, keď zaplatil faktúry za žalovaného, ktorým momentom prišlo k bezdôvodnému obohateniu, a to vo vzťahu ku každej z platieb osobitne. V tento deň, t.j. v deň keď žaloba platby uhradil vedel, že ich uhrádza namiesto zodpovedného subjektu - žalovaného a teda už v tomto okamihu preukázateľne vedel, že vzniklo bezdôvodné obohatenie, keďže mu bolo zrejmé, že medzi ním a žalovaným neexistuje žiadny právny dôvod na plnenie (okrem prísľubu spolupráce, ktorý samotný právnym dôvodom nie je) a zároveň mal aj vedomosť o subjekte , ktorý sa na jeho úkor obohatil. Vzhľadom na tieto závery je nutné konštatovať, že platby zo dňa 02.08.2016 vo výške sumu 1 256,60 eura a zo dňa 12.08.2016 vo výške 1 256,60 eura, ktorými žalobca uhradil platbu za sedačky za žalovaného neboli uplatnené v premlčacej dobe. Premlčacia doba začala plynúť dňa 02.08.2016 vo vzťahu k sume 1 256,60 eura a uplynula dňa 02.08.2018 a vo vzťahu k sume 1 256,60 eura začala plynúť dňa 12.08.2016 a uplynula dňa 12.08.2018. Žaloba bola na súd podaná dňa 11.09.2018 a teda žalobca si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 513,20 eura neuplatnil v subjektívnej premlčacej dobe a z tohto dôvodu nie je možné túto sumu žalobcovi priznať.

17. Vzhľadom na vyššie uvedené považoval súd žalobcu za čiastočne dôvodnú v sume 1 747,95 eura, preto jej v tejto časti vyhovel a žalovaného zaviazal na jej zaplatenie spolu s príslušenstvom tvoriacim úrok z omeškania, keďže mal preukázané, že žalovaný sa so zaplatením peňažného plnenia dostal do omeškania dňom 01.11.2017 a žalobca má tak s poukazom na § 517 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá ku dňu 01.11.2017, kedy sa žalovaný dostal do omeškania bola vo výške 0,00%. Žalovaný bol podaním zo dňa 18.01.2017 zo strany právneho zástupcu žalobcu vyzvaný na zaplatenie sumy 6 875,63 eura a je zrejmé, že dňa 7.11.2017, kedy žalovaný vyhotovil reakciu na jeho výzvu už bol s výzvou oboznámený a keďže v konaní nesporné deň, ktorým sa mal dostať do omeškania a od ktorého si žalobca uplatnil úrok z omeškania a to deň 01.11.2017 , súd považoval za nesporné, že týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania.

18. V časti uplatnenej sumy 1307,48 eura žalobca neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu v tejto časti zamietol. Rovnako nevyhovel žalobe ani v časti zaplatenia sumy 2 513,20 eura, v ktorej časti mal za to, že došlo k bezdôvodnému obohateniu, ale z dôvodu dôvodne vznesenej námietky premlčania túto sumu nebolo možné žalobcovi priznať.

19. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP, keď žalobcovi bola zo sumy 5 568,63 eura priznaná suma 1 747,95 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva úspech žalobcu 31,39 % a úspech žalovaného 68,61 % a teda v konaní bol úspešnejší žalobca a miera jeho úspechu predstavuje 37,22 % (68,61 - 31,39), čo v konečnom dôsledku znamená právo žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom, o výške ktorých rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V konaní súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa a za tieto bez všetkého nie je možné považovať

ani skutočnosť, že žalobca je invalidným dôchodcom. Zo skutočností, ktoré vyplynuli počas konania nemožno vyvodiť, že by na strane žalobcu išlo o obzvlášť nepriaznivú majetkovú situáciu oprávňujúcu súd nepriznať úspešnejšej strane konania (žalovanému) náhradu trov konania.

20. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním len v časti zamietajúceho výroku a v časti výroku o náhrade trov konania napadol len žalobca, ktorý požadoval zaplatenie (aj) náhrady bezdôvodného obohatenia vo výške 2.513,16 Eur za jeho nárok vyšpecifikovaný ako sedačky klubu a tiež aj zaplatenie sumy 50,-Eur špecifikovaného ako nárok za pripojenie klubu k dodávke elektriny, keď súdu prvej inštancie vyčítal nesprávne právne posúdenie veci, pričom z požadovaných súm žiadal aj ním uplatnený úrok z omeškania a rovnako požadoval zmenu rozhodnutia o výške náhrady trov konania v rozsahu 54,48 %. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie vo vzťahu k určeniu začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty ohľadom platby za sedačky klubu, nakoľko úhrady vykonal na základe existujúceho právneho dôvodu, ktorým bola dohoda o spolupráci pri prevádzkovaní podniku, ktorú skutočnosť vo svojich vyjadreniach nerozporuje ani žalovaný. V zmysle ustanovenia § 51 OZ je možné takúto dohodu platne uzatvoriť aj ústne, pričom takáto dohoda bola právnym dôvodom plnenia, ktorý po zatvorení klubu žalovaným, ukončení živnosti a ukončení komunikácie s ním odpadol. Z tohto dôvodu subjektívna doba začala plynúť najskôr v júni 2017, kedy k zatvoreniu klubu došlo, nakoľko pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy sa dozvedel o skutkových okolnostiach, z ktorých mohol vyvodiť, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, teda táto lehota je viazaná na jeho subjektívne vnímanie skutkových okolností, keď zdôrazňuje tú skutočnosť, že pre žalovaného vykonával funkciu zodpovedného vedúceho a až do uzatvoreniu klubu v klube aj riadne pracoval bez nároku na odmenu. Je dôvodné prikladať náležitú váhu právnym dôvodom, ktoré zakladali jeho plnenia za žalovaného a ich následnému odpadnutiu vo vzťahu k činnosti, ktorú mali prevádzkovať spoločne, keď v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie R 26/1975 ohľadom toho, že je potrebné čo najúplnejšie zistiť skutkový stav veci, t. j. úmysel a prejavy účastníkov predchádzajúce plneniu. Rovnako poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.02.2016 sp. zn. I. ÚS 548/2001 (R 15/2017) ohľadom spoločného podnikania, ktoré sa formálne neskončilo žiadnou formou spoločného podnikania, teda že lehoty na vrátenie vynaložených nákladov sa odvíjajú nie od ich poskytnutia, ale od vzniku zodpovednostného vzťahu a bezdôvodného obohatenia, t. j. od času, keď právny dôvod plnenia dodatočne odpadol (ukončením podnikania žalovaného). Zmyslom ustanovenia § 107 ods. 1 OZ je predovšetkým účinná ochrana poškodeného a právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nie súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou. Je si vedomý tej skutočnosti, že v uvedených prípadoch nejde o skutkovo totožné prípady s prejednávanou vecou, avšak jeho konanie bolo nepochybne ovplyvnené konaním žalovaného a jeho príslubom budúcej spolupráce, ktorú skutočnosť by mal súd pri určení existencie právneho dôvodu brať do úvahy, keď iným výkladom by došlo k nespravodlivému odopretiu mu účinnej právnej ochrany. Okrem toho poukazuje na ustanovenie § 558 OZ, ktorého aplikáciu mu súd prvej inštancie bez náležitého odôvodnenia odoprel, keď podľa jeho názoru prejavy adresované mu žalovaným možno považovať za uznanie dlhu tak, ako to predpokladá Občiansky zákonník a teda s poukazom na ustanovenie § 110 OZ k uplynutiu premlčacej lehoty nemohlo dôjsť. Zároveň je z neho zrejmé existencia pohľadávky aj vo vzťahu k sume 50,-Eur, ktoré uhradil za elektrickú energiu (jej pripojenie), keď za dôležitú skutkovú a právnu okolnosť považuje fakt, že súd sa s touto mimosúdnou komunikáciou oboznámil. Poukazuje na stanovisko žalovaného prejavované v liste jeho právneho zástupcu JUDr. Petra Havlíka z 18.01.2018 a podanie žalovaného zo dňa 14.05.2018, ktoré sú nesporne uznaním dlhu ohľadom nárokov uplatňovaných v odvolacom konaní čo do dôvodu i výšky. Pre možné spravodlivé a zákonné posúdenie začiatku plynutia subjektívnej lehoty premlčania treba vyhodnotiť všetky okolnosti veci, keď zdôrazňuje tiež to, že žalovaný vo vyjadrení k žalobe námietku premlčania nevzniesol, pričom táto je v rozpore s dobrými mravmi a nie je jej možné priznať právny význam a požadované plnenie mu nepriznať.

21. Vyjadrenie žalovaného k podanému odvolaniu žalobcu podané nebolo.

22. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejne vyhlásením rozhodnutím a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a vo veci je potrebné rozhodnúť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď o trovách tohto odvolacieho konania bude konať a rozhodovať súd prvej inštancie v následnom novom rozhodnutí vo veci ohľadom zostávajúceho predmetu.

23. V danej veci predmetom odvolacieho konania, vzhľadom na rozsah a dôvody podaného odvolania, zostala žalobcom uplatňovaná pohľadávka na zaplatenie sumy 2.513,20 Eur, ktorú sumu žalobca zaplatil na kúpu sedačiek do priestorov podniku žalovaného v J. a suma 50,- Eur za pripojenie klubu žalovaného na elektrickú energiu (obe sumy s príslušenstvom). Ohľadom sumy 50,-Eur súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že žalovaný uhradenie tejto sumy nepreukázal, keď vyjadrenie žalovaného z jeho podania zo dňa 14.05.2018 za uznanie dlhu považovať nemožno a iné dôkazy žalobca nepredložil ani neoznačil. Ohľadom zamietnutia žaloby v časti o zaplatenie sumy 2.513,20 Eur súd prvej inštancie podanú žalobu zamietol s odôvodnením, že žalobca spoločný podnikateľský zámer strán sporu resp. dohodu o spoločnom podnikaní, prípadne o tichom spoločenstve v konaní nepreukázal, keď ani príslub budúcej spolupráce resp. budúce založenie spoločnosti nezakladalo právny dôvod na jeho plnenie, z čoho vyvodil záver, že plnenie žalobcu bolo od samého počiatku bez právneho dôvodu a vzhľadom k neuplatneniu nároku na bezdôvodné obohatenie v subjektívnej premlčacej doby nebolo možné žalobcovi túto pohľadávku možné priznať.

24. Podľa ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka (OZ), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

25. Záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone (§ 489 OZ). Záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv (§ 491 ods. 1 OZ). Ustanovenia o záväzkoch, ktoré vznikajú zo zmlúv, a použijú primerane aj na záväzky, vznikajúce aj na základe iných skutočností upravených v zákone, ak niet osobitnej úpravy (§ 492 OZ). Podľa ustanovenia § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

26. Posudzujúc odvolacie dôvody žalobcu, skutkové závery súdu prvej inštancie a právne závery súdu prvej inštancie dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v napadnutej časti svoje rozhodnutie nedostatočne skutkovo i právne odôvodnil, čím došlo k porušeniu práva strán sporu na spravodlivý proces, ktorý nedostatok v konaní pred odvolacím súdom napraviť nemožno, v dôsledku čoho rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vec v zmysle ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Čo sa týka sumy 50,- Eur za pripojenie elektrickej energie, ohľadom ktorej sumy námietka premlčania vznesená nebola, mal odvolací súd za to, že uhradenie tejto sumy žalobcom medzi stranami sporu sporné nebolo, keď existenciu uvedenej platby žalobcu potvrdzuje aj žalovaný v jeho vyjadrení (prostredníctvom právneho zástupcu) zo dňa 18.01.2018, v ktorom vedomosť o tejto platby žalobcom žalovaný potvrdzuje.

28. Čo sa týka požadovanej sumy 2.513,20 Eur za sedačky, mal odvolací súd za to, že súdom prvej inštancie prijatý právny záver nezodpovedá stavu dokazovania v spore a tiež aj zhora citovaným zákonným ustanoveniam a žalobcom označeným rozhodnutiam. Zaplatenie sedačiek žalobcom nepredstavovalo pôžičku žalobcu pre žalovaného, ale ako vyplýva z mimosúdnej komunikácie strán sporu, platbe žalobcu predchádzalo dojednanie strán sporu ohľadom ich spoločného podnikania v „energy music clube“ v J., ktoré sa malo právne usporiadať pri otvorení prevádzky založením kapitálovej spoločnosti, v rámci ktorej sa mali plnenia žalobcu riešiť. Vzhľadom k existencii základného dojednania strán sporu pred realizáciou platieb žalobcu za sedačky, bolo potom potrebné posudzovať okamih vzniku záväzku žalovaného k vysporiadaniu tejto platby, keď podľa názoru odvolacieho súdu nemožno prijať právny záver o tom, že v čase plnenia žalobcu žiadny právny dôvod plnenia žalobcu neexistoval. Inak povedané, aj keď (by) bolo zmluvné dojednanie predchádzajúce plneniu žalobcu za žalovaného neplatné, z hľadiska bezdôvodného a počítania lehôt je právne významná už existencia dojednania (ako takého) a to takého, že plneniu žalobcu malo zodpovedať dojednané konanie - plnenie žalovaného, teda že nešlo len o plnenie žalobcu bez očakávaného proti/plnenia žalovaného. Skutkový záver súdu prvej inštancie o tom, že žiadne jednanie strán sporu ohľadom spoločného podnikania v konaní preukázané nebolo, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. je výslovne v rozpore s obsahom mimosúdnej

komunikácie strán sporu. Dokazovanie výsluchom strán sporu, ktoré na pojednávaní prítomné boli, vykonané nebolo, pričom súd prvej inštancie v rámci svojej sudcovskej koncentrácie konania akceptoval žalobcom vznesenú námietku premlčania až na pojednávaní, nie teda pri prvom možnom prostriedku jeho procesnej obrany, keď vo vyjadrení k žalobe túto námietku nevzniesol. Žalobcom označené podania za uznanie dlhu (ako jednoznačnej povinnosti žalovaného k zaplateniu) považovať nemožno a v ďalšom konaní je potrebné ustáliť okamih zániku dôvodu plnenia žalobcu (a vzniku záväzku žalovaného k vysporiadaniu plnení na jeho nerozporovaný majetok, resp. v jeho prospech) s ohľadom na okamih nenaplnenia základného dojednania, t.j. kedy bolo žalobcovi jasné, že naplnené nebude.

29. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).